YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (laajennettu ensimmäinen jaosto)

16 päivänä kesäkuuta 1998 *

Asiassa T-238/97,

Comunidad Autónoma de Cantabria, edustajanaan asianajaja Juan Ignacio Sáez Bereciartu, Cantabria,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat Diego Canga Fano ja Stephan Marquardt, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston pääjohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii tietyille rakenneuudistuksen alaisille telakoille myönnettävästä tuesta 2 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/97 (EYVL L 148, s. 1) osittaista kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (*laajennettu ensimmäinen jaosto*),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. W. Bellamy, R. M. Moura Ramos, J. Pirrung ja P. Mengozzi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Neuvosto antoi 21.12.1990 ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan d alakohdan [sittemmin EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan e alakohta] ja ETY:n perustamissopimuksen 113 artiklan nojalla laivanrakennusteollisuudelle myönnettävästä tuesta 21 päivänä joulukuuta 1990 annetun direktiivin 90/684/ETY (EYVL L 380, s. 27, jäljempänä seitsemäs direktiivi), joka sisälsi erityisiä säännöksiä laivanrakennusteollisuudelle myönnettävän valtiontuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Tätä direktiiviä on viimeksi muutettu 19 joulukuuta 1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/73/EY (EYVL L 351, s. 10).

2 Ottaen huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä (OECD) tavanomaisten kilpailuedellytysten noudattamisesta kaupallisen laivanrakennuksen

ja -korjauksen alalla tehdyn sopimuksen voimaantulon, neuvosto antoi 22.12.1995 asetuksen N:o 3094/95 (EYVL L 332, s. 1, jäljempänä asetus N:o 3094/95) laivanrakennusteollisuudelle myönnettävästä tuesta.

3 Asetuksen N:o 3094/95 10 artiklan mukaan asetusta sovelletaan OECD-sopimuksen voimaantulosta lähtien. Artiklan kolmannessa kohdassa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 19.12.1997 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2600/97 (EYVL L 351, s. 18), säädetään: "Kyseisen sopimuksen [OECD-sopimus] voimaantulon viivästyessä sovelletaan direktiivin 90/684/ETY asiaa koskevia säännöksiä, kunnes sopimus tulee voimaan ja enintään 31 päivään joulukuuta 1998 saakka."

4 Komissio teki 19.3.1997 neuvostolle asetusehdotuksen asetusta N:o 3094/95 koskevien, saksalaisten, kreikkalaisten ja espanjalaisten telakoiden hyväksi tulevien siirtymäsäännösten ja poikkeussäännösten antamisesta.

5 Tämän ehdotuksen johdosta neuvosto antoi 2.6.1997 asetuksen N:o 1013/97 (EYVL L 148, s. 1, jäljempänä riidanalainen asetus) tietyille rakenneuudistuksen alaisille telakoille myönnettävästä tuesta.

6 Tämän asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa säädetään:

"Espanjan valtion omistamien telakoiden rakenneuudistustuki voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuvaksi enintään 135 028 miljoonaan Espanjan pesetaan saakka [— —].

Kaikkia muita direktiivin 90/684/ETY säännöksiä sovelletaan näihin telakoihin.

Espanjan hallitus on päättänyt suorittaa komission hyväksymän aikataulun mukaisesti ja joka tapauksessa ennen 31 päivää joulukuuta 1997 todellisen ja lopullisen 30 000 tasatun bruttorekisteritonnin kapasiteetin vähentämisen".

7 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 11. perustelukappaleesta ilmenee, että "tämän rakenneuudistussuunnitelman mukaan [Espanjan valtion omistamien telakoiden] tuotantokapasiteetti vähenee 240 000 tasatusta bruttorekisteritonnista 210 000 tasattuun bruttorekisteritonniin, tätä vähennystä täydentävät Astanossa olevan valtion telakan pitäminen suljettuna laivanrakennukselta (135 000 tasatun bruttorekisteritonnin kapasiteetti) ja muualla Espanjassa toteutettavat muut kapasiteetin vähennykset, yhteensä 17 500 tasattua bruttorekisteritonnia ja se, että Astanderin telakalla ei muunneta laivoja niin kauan kuin se on valtion omistuksessa".

8 Astanderin telakka harjoittaa toimintaansa pääosin Comunidad Autónoma de Cantabrian alueella (Cantabrian itsehallintoalue).

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten vaatimukset

9 Kantaja on nostanut nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.8.1997 saapuneella kannekirjelmällä.

10 Neuvosto esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.10.1997 saapuneella asiakirjalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla oikeudenkäyntiväitteen.

11 Komissio pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 30.10.1997 saapuneella hakemuksellaan lupaa saada esiintyä väliintulijana tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

12 Kantaja esitti oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa 10.12.1997.

13 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta pyysi 26.1.1998 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen saapuneella hakemuksellaan lupaa saada esiintyä väliintulijana tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

14 Kanteessaan kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen 11. perustelukappaleessa olevan viittauksen Astanderin telakkaan;

— kumoaa edellytyksen, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen 1 ja 2 artiklassa säädetyn tuen myöntämisen edellytyksenä on laivojen muuntamistoiminnan rajoittaminen kyseisellä telakalla.

15 Oikeudenkäyntiväitteessään neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Kantaja vaatii oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen;

— toteaa, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät ja että kanne on perusteltu;

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

17 Työjärjestyksen 114 artiklassa säädetään, että jos asianosainen haluaa yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisevan asian tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa, väitteen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se on riittävän perehtynyt asiaan asiakirja-aineiston perusteella ja että se näin ollen voi ratkaista hakemuksen ilman suullista käsittelyä.

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

18 Neuvosto esittää oikeudenkäyntiväitteensä tueksi kolme perustetta.

19 Ensinnäkään kantajalla, joka on jäsenvaltion alueellinen yksikkö, ei ole EY:n perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettua asiavaltuutta.

20 Neuvosto väittää ensinnäkin, että kantaja ei voi vedota perustamissopimuksen 173 artiklan toiseen kohtaan (asia C-95/97, Région wallonne v. komissio, määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. I-1787, 6 kohta ja asia C-180/97, Regione Toscana v. komissio, määräys 1.10.1997, Kok. 1997, s. I-5245, 8 kohta).

21 Vaikka kantajalla katsottaisiinkin olevan oikeushenkilöllisyys, jota edellytetään, että tämän artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu kanne voitaisiin nostaa, neuvosto esittää epäilyksensä sen suhteen, voidaanko kanne, jonka alueellinen yhteisö on nostanut neuvoston valtiontukia koskevasta lainsäädäntötoimesta, ottaa tutkittavaksi. Riidanalaisesta asetuksesta nimittäin ilmenee, että se koskee vain kolmea jäsenvaltiota, eli Saksan liittotasavaltaa, Helleenien tasavaltaa ja Espanjan kuningaskuntaa.

22 Vain nämä kolme jäsenvaltiota ovat komissioon nähden vastuussa riidanalaisen asetuksen soveltamisesta (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 205/82—215/82, Deutsche Milchkontor v. Saksa, tuomio 21.9.1983, Kok. 1983, s. 2633). Erityisesti Espanjan hallitus on espanjalaisten telakoiden kapasiteetin vähentämistä koskevan velvollisuuden (riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 4 kohdan viimeinen alakohta) ainoa kohde.

23 Se, että katsottaisiin, että alueellisen yhteisön valtiontukia koskevaa neuvoston asetusta vastaan nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät, voisi horjuttaa jäsenvaltioiden yksinomaista vastuuta kysymyksessä olevan asetuksen soveltamisesta.

24 Toiseksi kantajalla ei neuvoston mukaan ole oikeussuojaintressiä. Tällaisen intressin olemassaolo edellyttää, että kanteen on voitava mahdollisesti tuottaa kantajalle jotakin hyötyä (asia C-19/93 P, Rendo ym. v. komissio, tuomio 19.10.1995, Kok. 1995, s. I-3319, 13 kohta). Tästä ei nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ole kysymys.

25 Mitä tulee ensimmäiseen vaatimukseen, jolla pyritään kumoamaan riidanalaisen asetuksen 11. perustelukappale, jossa viitataan Astanderin telakkaan, neuvosto väittää, että tällä viittauksella ei ole mitään oikeusvaikutuksia kantajaan nähden. Tämä viittaus on vain merkki Espanjan hallituksen neuvostossa tekemästä yksipuolisesta sitoumuksesta. Näin ollen sitä ei voida pitää "toimenpiteenä", jolla on oikeusvaikutuksia.

26 Edelleen, lainsäädäntötoimen johdanto-osan perustelukappaleilla ei ole normatiivista merkitystä eivätkä ne näin ollen ole toimia tai päätöksiä, jotka voivat olla kumoamiskanteen kohteena (asia T-9/97, Elf Atochem v. komissio, määräys 9.6.1997, Kok. 1997, s. II-909, 19 kohta).

27 Neuvosto väittää toisen vaatimuksen osalta, jossa vaaditaan kumoamaan riidanalaisen asetuksen 1 ja 2 artiklan sisältämä edellytys, jonka mukaan valtiontukien myöntämisen edellytyksenä on laivojen muuntamistoiminnan rajoittaminen Astanderin telakalla, että viittaus mainittuun telakkaan ei ole tuen maksamisen aineellinen edellytys, vaan ainoastaan edellytys, jonka perusteella neuvosto pääsi yksimielisyyteen asetuksen antamisesta.

28 Neuvoston mukaan kantaja vaatii pääasiallisesti joko sitä, että komissio ei sovella tätä edellytystä Espanjan kuningaskuntaan hyväksymispäätöksessään, tai sitä, että Espanjan hallitus luopuu neuvostossa käydyissä neuvotteluissa tekemästään sitoumuksesta. Näiden kysymysten ratkaiseminen ei kuulu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle.

29 Kolmanneksi riidanalaisen asetuksen säännökset tai sen johdanto-osan 11. perustelukappale eivät koske kantajaa suoraan ja erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

30 Kantaja toteaa aluksi, että kanteen nostaminen ei millään tavoin merkitse sitä, että periaate jäsenvaltioiden yksinomaisesta vastuusta komissioon nähden valtiontukien alalla asetettaisiin kyseenalaiseksi. Päinvastoin, kanteen nostaminen edellyttää tätä. Kantaja pyrkii näet kanteellaan välttämään ne kielteiset vaikutukset, jotka aiheutuisivat siitä, että kyseinen jäsenvaltio soveltaisi tunnollisesti riidanalaisen asetuksen säännöksiä.

31 Toisin kuin neuvosto väittää, sillä, että aluecelliselle yhteisölle tunnustetaan asiavaltuus valtiontukia koskevan asetuksen osalta, ei aseteta tällaista yhteisöä samalle tasolle jäsenvaltioiden kanssa. Sillä ei myöskään myönnetä yhteisölle perustamissopimuksen 173 artiklassa jäsenvaltioille tunnustettua etuoikeutetun kantajan asemaa.

32 Kantaja sitä vastoin katsoo, ettei siltä oikeushenkilönä voida evätä perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille tarjoamaa oikeussuojakeinoa, ikään kuin kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymiselle olisi asetettu uusi objektiivinen peruste, joka estäisi niitä riitauttamasta kysymyksessä olevalla alalla annettuja asetuksia.

33 Kantajan mukaan ei tule sekoittaa toisiinsa adressaatin asiavaltuutta siltä osin kuin on kysymys asetuksen tasoisen normin täytäntöönpanosta ja valvonnasta, jotka kuuluvat kysymyksellä olevalla alalla jäsenvaltioiden yksinomaisen vastuun alaan, ja toisaalta adressaatin asiavaltuutta siltä osin kuin on kysymys normin vaikutuksista sinänsä.

34 Vaikka neuvosto on antanut asetuksen, se on kuitenkin asettanut tämän asetuksen vaikutusten edellytykseksi päätöksen noudattamisen — päätöksen, joka myös on velvoittava, ja joka, toisin kuin asetus, on osoitettu konkreettisille adressaateille. Näiden joukossa on Comunidad Autónoma de Cantabria.

35 Kantajan mukaan tilanteessa, jossa asetuksentasoinen normi koskee sitä suoraan ja erikseen, kuten nyt käsiteltävänä olevassa asiassa, sen tulee voida riitauttaa tämä normi perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaisesti.

36 Oikeussuojaintressin osalta kantaja väittää, että vaikka johdanto-osan perustelukappaleet yleensä ovat ainoastaan lainsäädäntötoimen aineellisten säännösten perustelua, tästä ei ole nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kysymys.

37 Kantajan mukaan neuvosto on riidanalaisen asetuksen 11. perustelukappaleessa sisällyttänyt yleiseen säännökseen edellytyksen. Tässä perustelukappaleessa todetaan tosiasiallisesti, että riidanalaisen asetuksen normatiivinen sisältö, jossa annetaan komissiolle valtuudet hyväksyä tiettyjä espanjalaisille telakoille annettavia valtiontukia, edellyttää muun muassa Astanderin telakan toiminnan rajoittamista.

38 Vaikka kysymys on alun perin Espanjan hallituksen neuvostossa antamasta yksipuolisesta sitoumuksesta, mentiin tällaista sitoumusta pidemmälle siitä hetkestä lähtien, kun se sisällytettiin riidanalaiseen asetukseen. Sitoumuksella on tästä lähtien oikeusvaikutuksia, jotka tekevät asetuksen päätösosan tehokkaan vaikutuksen

riippuvaiseksi sitoumuksen noudattamisesta. Näin ollen se on kannekelpoinen, koska se koskee kantajaa suoraan ja erikseen.

39 Lopuksi kantaja pitää perusteettomana neuvoston väitettä siitä, että riidanalainen asetus ei koske kantajaa suoraan eikä erikseen. Riidanalaisen asetuksen johdantoosan 11. perustelukappaleella on näet aivan ilmeisesti sosioekonomisia vaikutuksia Comunidad Autónoma de Cantabrian alueella, jossa Astanderin telakka on.

40 Vaikutuksia, joita riidanalaisella asetuksella pyritään saamaan aikaan, ei kantajan mukaan missään tapauksessa voida luokitella epäsuoriksi, koska telakan toiminnan rajoittaminen vaikuttaa suoraan alueella, jolla telakka toimii, ja näin ollen suoraan kantajaan. Kyseisen telakan maantieteellinen sijainti yksilöi myös kantajan muihin samankaltaisiin yksikköihin nähden.

41 Näin ollen kantajalla on alueellisena yhteisönä asiavaltuus aivan samalla tavoin kuin kyseisellä telakalla ja sillä kunnalla, jonka alueella telakka sijaitsee.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

42 Kantaja ei voi itsehallintoalueena vedota perustamissopimuksen 173 artiklan toiseen kohtaan. Perustamissopimuksen rakenteesta käy näet ilmi, että kanteen nostamista koskevissa sopimuksen määräyksissä jäsenvaltion käsite tarkoittaa vain Euroopan yhteisöjen jäsenvaltioiden hallituksia, eikä sitä voida laajentaa koskemaan aluehallituksia tai autonomisia yhteisöjä, riippumatta niille myönnetyn toimivallan laajuudesta (em. asia Regione Toscana v. komissio, määräyksen 6 kohta ja

asia T-214/95, Vlaams Gewest v. komissio, tuomio 30.4.1998, 28 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

43 Sitä vastoin kantaja, jolla on oikeushenkilöllisyys Espanjan kansallisen oikeuden mukaan — mitä seikkaa neuvosto ei kiistä — voi lähtökohtaisesti nostaa kumoamiskanteen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla, jonka mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

44 Neuvosto on riidanalaisella asetuksella valtuuttanut komission hyväksymään päätökset, jotka on osoitettu Saksan, Kreikan ja Espanjan hallituksille ja joissa hyväksytään uusien tukien myöntäminen tietyille näiden alueilla sijaitseville telakoille. On todettava, että mikään riidanalaisen asetuksen säännöksistä ei koske kantajaa sillä tavoin, että siinä myönnettäisiin tälle oikeuksia tai asetettaisiin tälle velvollisuuksia.

45 Se, täyttyvätkö nyt käsiteltävänä olevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, riippuu näin ollen siitä, koskeeko riidanalainen asetus kantajaa suoraan ja erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla.

46 Kantaja väittää, että riidanalainen asetus koskee sitä, koska asetuksen johdantoosan 11. perustelukappaleessa oleva sitoumus merkitsee Astanderin telakan toiminnan rajoittamista ja näin ollen sillä on merkittäviä sosioekonomisia vaikutuksia kantajan alueella.

47 Riidanalainen asetus koskee sellaisia valtiontukia, joiden tarkoitus on erityisesti turvata tehokas kilpailu laivanrakennusalalla, koskevien säännösten soveltamisme-

nettelyä. Tämän vuoksi riidanalaisen asetuksen säännökset koskevat lähinnä telakoita, jotka ovat asetuksessa tarkoitettuja taloudellisia toimijoita.

48 Sen kysymyksen osalta, voidaanko muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä pitää sellaisina, joita päätös koskee perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimenpiteen, joka vaikuttaa sellaisen tietyn yksityisten ryhmän yleisiin etuihin, jonka yhteisiä etuja edistämään yhdistys on perustettu, ei voida katsoa koskevan tätä yhdistystä erikseen ja että yhdistys ei siten voi nostaa kumoamiskannetta, jos sen jäsenet eivät voi itsekään tehdä näin (ks. esim. asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok. 1997, s. II-1559, 69 kohta).

49 Tämän oikeuskäytännön huomioon ottaen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se yleinen intressi, joka kantajalla voi kolmantena henkilönä olla tietyn yrityksen taloudellisen menestyksen kannalta, ja tämän seurauksena sen maantieteellisen alueen, jolla yritys toimii, työllisyystason kannalta, ei voi sellaisenaan riittää siihen, että katsottaisiin riidanalaisen asetuksen säännösten koskevan kantajaa perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetuin tavoin eikä varsinkaan koskevan sitä erikseen (ks. vastaavasti asia C-295/92, Landbouwschap v. komissio, määräys 30.9.1992, Kok. 1992, s. I-5003, 12 kohta ja yhdistetyt asiat 197/80, 198/80, 199/80, 200/80, 243/80, 245/80 ja 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 8.4.1981, Kok. 1981, s. 1041, 8 ja 9 kohta).

50 Jotta jäsenvaltion alueellisen yhteisön nostaman kanteen voitaisiin katsoa täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ei siis ole riittävää, että alueellinen yhteisö vetoaa siihen, että yhteisön säädöksen soveltaminen tai täytäntöönpano voi yleisesti vaikuttaa sen alueen sosioekonomisiin olosuhteisiin.

51 Joka tapauksessa on todettava, että vaikka riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 11. perustelukappaleessa olevaa viittausta Astanderin telakkaan olisikin pidettävä edellytyksenä komission myöhemmin tekemälle, saman asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tukien myöntämistä koskevalle hyväksymispäätökselle, tämä "edellytys" ei koske kantajaa suoraan.

52 Riidanalaisen asetuksen antamisella ei näet sellaisenaan ole kantajan väittämiä seurauksia alueen työllisyystasoon eikä tämän väittämiä sosioekonomisia vaikutuksia.

53 Tällaisten seurausten aiheutuminen edellyttäisi välttämättä ensinnäkin päätöstä, jolla komissio hyväksyisi tukien maksamisen sillä edellytyksellä, että Astanderin telakalla ei muunneta laivoja, sekä sitä, että telakka toteuttaisi tämän päätöksen johdosta itsenäisiä toimenpiteitä, nimittäin irtisanomisia. Se mahdollisuus, että tällaisia toimenpiteitä ei tosiasiallisesti toteutettaisi, ei kuitenkaan vaikuta pelkästään teoreettiselta. Tämä on oikeuskäytännön mukaan riittävää sen toteamiseksi, että riidanalaisen asetuksen säännökset eivät koske kantajaa suoraan (ks. tältä osin asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, 7 kohta; asia T-12/93, CCE de Vittel ym. v. komissio, tuomio 27.4.1995, Kok. 1995, s. II-1247, 53 kohta ja asia T-189/97, CE de la Société française de production ym. v. komissio, määräys 18.2.1998, 47 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

54 Edellä esitetystä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta. Näin ollen komission ja Yhdistyneen kuningaskunnan hakemuksia, joilla ne ovat pyytäneet saada tukea neuvoston vaatimuksia väliintulijoina, ei ole tarpeen ratkaista.

Oikeudenkäyntikulut

55 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, koska neuvosto on sitä vaatinut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 16 päivänä kesäkuuta 1998.

H. Jung — B. Vesterdorf

kirjaaja — laajennetun ensimmäisen jaoston puheenjohtaja